

Горохова каша: Взяти стакан гороху, залити його водою і додати чайну ложку питної соди. Все залишити на три доби, після чого в тій же воді горох варять. Варити потрібно не до повної готовності, щоб він не розвалювався.

Наживка з огірка: За п'ять днів до наміченої рибалки, насіння огірка загортають у зволожену ганчірку. Після набухання на ніч його заливають сонячною олією. Наживка готова. На одну рибалку достатньо приготувати 30–50 насінин.

ОСОБЛИВОСТІ ЛЮБИТЕЛЬСЬКОГО ЛОВУ ЧЕХОНІ *PELECUS CULTRATUS* L В ПОНИЗЗІ Р.ВОРСКЛА

Кияшко В.В., Попельнюх В.В.

Полтавський державний педагогічний університет імені В.Г. Короленка

Чехоня чимось нагадує оселедця. Назва її походить від слова „чешуя“, яка у неї досить легко опадає і тому привертає увагу. Але існує і інша гіпотеза щодо її назви. Назву „чеша“ і „чехоня“ дали їй через форму тіла і походить від слів „тесати“, „теша“, де важко вимовляється „Т“ і через це її замінили на „Ч“.

За формою видовженого і сильно сплюсненого тіла чехоню легко відрізнити від інших коропових риб. Спи́на у неї майже зовсім пряма, черево дуже опукле, гостре. Бічна лінія хвиляста і розміщена дуже близько до черева. Спи́на сіро-бура, боки і черево сріблясто-білі, спинний і хвостовий плавники сірі, нижні мають червонуватий відтінок. Очі сріблясті.

Чехоня може сягати значних розмірів — до 70 см, але не буває важчою за 1,2 кг. Найчастіше зустрічаються особини до 50 см довжиною та вагою до 600 г.

Восени і весною ця риба мандрує вгору і вниз по річці, збираючись великими зграями. Найчастіше ця риба мешкає в найглибших і швидких місцях ріки і самих широких рукавах. Плаває дуже швидко і часто вистрибує з води, коли полює за комахами і дрібними рибами, яких дуже часто знаходять в її шлунку.

Чехоня здатна нереститися вже в дворічному віці, оскільки росте та розвивається дуже швидко. На дев'ятому місяці свого життя вона сягає половини своїх розмірів. Найкраще чехоня ловиться весною (з середини квітня), а також восени, виключно в пониззі ріки. У період нересту, який розпочинається при прогріванні води до 14–17°C, лов припиняється.

За народними прикметами, найактивніше чехоня ловиться в кінці повені та на початку сінокосіння.

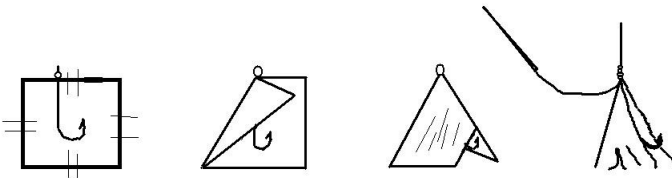
Влітку, особливо в жаркі дні, вона тримається біля поверхні, харчуючись комахами, що потрапляють у воду. У цей період її ловлять на поплавок або нахлистом. Вудлице використовують легке, пружне та довге (5–6 м). Для оснастки використовують ліску 0,2–0,25 мм та гачки №3,5–5.

Місцеві рибалки вважають, що кращою наживкою для чехоні є личинки мух (опаріші). Дійсно, дві-три личинки надіті на гачок легко зваблюють рибу. Також небайдужа вона до перегнійного черв'яка та мух. Слід зазначити, що під час лову чехоні біля поверхні води грузило

не ставиться.

Проте найцікавіший метод лову цього виду — нахлистом. Суто методу полягає в тому, що на ліску не чіпляють грузило і тому наживка залишається на поверхні води. Не менш результативним може бути використання неживої наживки. Це так звані мушки. Мушки поділяються на сухі і мокрі. Сухі тримаються весь час на поверхні води, мокрі ж повільно тонуть. В наш час в рибальських крамницях можна придбати і ті і другі мушки на будь-який смак.

Місцеві рибалки використовують свої власноруч виготовлені мушки. Наведемо метод виготовлення та лову однією з них: потрібно взяти квадратної форми кусочок тонкої кольорової шерстяної тканини розміром 1x1 чи 2x2 см. На цей клаптик кладуть гачок так, щоб вушко гачка виглядало. Далі краї тканини, що паралельні з вушком гачка загортають, як показано на малюнку.

Верхню згорнуту частину конструкції зшивають ниткою а низ розпушують галкою. Виготовлену мушку прив'язують на ліску і закидають вудкою у воду і повільно тягнуть до себе.

Якщо ж риба перестала ловитись на поверхні, то ловлять її у товщі води. Для цього грузило чіпляють на відстані до 1 м від гачка, ближче до поплавка. У такий спосіб наживка повільно опускається на дно, приваблюючи рибу. Якщо і цей метод не діє, тоді можна спробувати половити в проводку. Для цього поплавок закріплюють на відстані 1,5–1,7 м від гачка, а грузило чіпляють посередині між гачком і поплавком. Цей спосіб ефективний при ловлі на човні, коли є невелика течія. Хвили відганяють наживку, надаючи їй природного „вільного” вигляду. Чехонь обов'язково зверне на таку приманку увагу.

Взагалі ж чехонь є бажаним трофеем для справжнього рибалки, оскільки чисельність даного виду в останні роки значно зменшилась, а піймати її вважається великою майстерністю.

ДЕЯКІ ОСОБЛИВОСТІ БІОЛОГІЇ СУДАКА *STIZOSTEDION LUZIOPERCA* L. В ДНІПРОДЗЕРЖИНСЬКОМУ ВОДОСХОВИЩІ

Кияшко В.В

Полтавський державний педагогічний університет імені В.Г. Короленка

У промисловому рибальстві судак є одним з основних видів риб. Його зовнішній вигляд відомий кожному: довге тіло і загострене рильце,